

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . .	K 240—
pol leta . . .	120—
četrt leta . . .	60—
ta mesec . . .	20—

Za inozemstvo:

celo leto . . .	K 400—
pol leta . . .	200—
četrt leta . . .	100—
ta mesec . . .	35—

Uredništvo je v Ljubljani, Francišanska ulica šte. 6/I.
Telefon šte. 360. — Upravnstvo je na Marijinem trgu
št. 1. — Telefon šte. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 1 krono.

Vprašanjem glede inseratov
vor dopisnica ali znak. — Dopis
Rokopisi se ne vračajo.

Za Ameriko:

celoletno . . .	8 dolarj
polletno . . .	4 dolarje
četrtletno . . .	2 dolarja

Novi naročniki naj pošljijo
naročnino na nakaznici.

Oglaš. se zaračunajo po
zaračunjenem prostoru in ceni
visok ter 55 mm
to za cuba 24
cena po poslu.

loži za odgo-
frankirajo. —

Puljski nacionalisti napadli italijanske komuniste.

LDU Trst, 16. julija. Listi poročajo iz Pulje z dne 16. t. m.: Preteklo noč so napadli prostore Društva socialistične mladine. Napadalcu so bili isti, ki so prejšnji večer sežgali

Narodni dom v Pulji. Razbili so okna in udarli notri, uničili sliko Lienta in izvršili razna druga vandalska dejanja. Med delavci vlada vsled tega veliko razburjenje.

Italijansko divjanje v Pazinu.

LDU Pulj, 16. julija. List »L'Azione« poroča z dne 15. t. m. iz Pazina, da so italijanski demonstranti vdrlj v tiskarno »Pucchea Priate-Ha« in to popolnoma opustošili. Stroje so razbili ter pometali skozi okna. Skušali so tudi nanesti »Narodni dom«, kar pa so jim zabranili itali-

janski karabinierji. — Isti list poroča iz Pulje, da so istega dne italijanski demonstranti popolnoma opustošili in razbili pisarne dr. Zuccona, odvetnika v Pulji, kateremu so vsi onravo razbili in uničili. Poskušali so tudi vdreti pri dr. Vratoviču, kar pa se jim ni posrečilo.

Vesnič o tržaških dogodkih.

LDU Beograd, 17. julija. Na Interpelacije raznih poslancev glede laških barbarstev v Splitu, Trstu, Reki, Pulji itd. je odgovarjal ministrski predsekretar dr. Milenko Vesnić na včerajšnji seji. Izjavil je med drugim:

preišče tudi ostale dogodke v Trstu in pošlje tozadevno poročilo kraljevski vladi.

Po tej ugotovitvi smatram za svojo dolžnost, da v imenu kraljevske vlade izrazim sožalje našim bratom, ki so v teh razmerah in pri teh dogodkih po došlih vesteh toliko prestali in pretrpeli. Imeli bi pravico, da ta čustva sožalja izrazimo tudi državljanom druge krvi in narodnosti, s tem večjo pravico jih moremo izraziti našim bratom ne glede na to, na kateri strani naših mej se nahajajo v tem trenutku. Ako so, gospoda, točna poročila, ki so jih prinesla javna glasila o tem, kar se je zgodilo v Trstu in drugih mestih, ki so v tem trenutku zasedena po Italiji, potem meče to temno senco na sosednega, še vedno rečem, prijateljskega (!) Italijanskega naroda. (Hrupni protesti in medikci.)

Kraljevska vlada, zavedajoč se svojih dolžnosti, bo vedno storila, kar se v interesu svetovnega mira zahteva od nje in vsakega, in to je, da se obrne na vrhovni svet zaveznikov ter mu predloži položaj, kakoršen je, ter vtiče, ki jih imajo taki dogodi, na celopoknem naš narod. Položja mu bo na dušo, da je njegova dolžnost, da stanja, ki se mu izvor taki taki žalostni in težki dogodki, čimprej napravi ponec.

KONFERENCA V SPAI KONČANA. — SPORAZUM MED NEMCI IN ANTANTO.

LDU Spa, 16. julija. Na današnji plenarni seji konference je nemška delegacija sprejela in podpisala zahteve antante v premogovnem vprašanju. Posvetovanje o reparacijskem vprašanju se odloži za novo konferenco, ki bo v Ženevi.

LDU Spa, 16. julija. Ker je konferenca končana, bodo vsa odposlana tuita zjutraj zapustila Spajo.

LDU Pariz, 16. julija. Havasov posebni poročevalec v Spaji poroča: Vprašanje obnov te bilo izročeno v proučevanje mešani komisiji, v katero sta imenovana od vsake države po dva člana. Komisija se bo

prekone sestala v drugi polovici meseca avgusta v Ženevi.

ITALIJANI SE UMAKNEJO IZ KOROŠKE.

Dunaj, 17. julija. (Izvirno poročilo.) Italijanska vlada je na Dunaju sporočila, da bo vsled včerajšnje ratifikacije saint-germainske mirovne pogodbe umaknila svoje čete, v kolikor se nahajajo na avstrilskem ozemlju. Odhod italijanskih čet se prične takoj.

OBNOVLJENI IZGREDI V PULJI.

LDU Trst, 17. julija. Iz Pulje poročajo: 15. t. m. so se demonstracije v Pulji nadaljevale. Narodni dom je še vedno gorel. Zvečer te prišlo do

novih demonstracij Italijanov pred stanovanji Jugoslovencov. Ni izključeno, da pride do novih konfliktov. Ponoči od 15. na 16. te močna skupina mladeničev napadla sedež hrvaških društev na Monte Grande. Ob dveh zjutraj je odšla pred hišo odvetnika Zuccona, kjer so s silo odprli vrata ter vdrlj v njegovo pisarno in stanovanje. Odvetnika Zuccona ni bilo doma. Mladeniči so stanovanje in pisarno opustošili in vrzli na cesto vse pohištvo.

ITALIJANSKO HUJŠKANJE.

Trst, 17. julija. (Izvirno poročilo.) Iz spopada jugoslovanskih čet z italijanskimi pri Rakeku, ki pa je že demantiran od jugoslovanske strani, so napravili italijanski listi velik halo. Poročali so, da se je napad izvršil od jugoslovanskih čet in sicer na povelje jugoslovanskih vojaških oblasti. Zlasti »L'era nuova« so trdili dokazati, da je bil ta incident najtežji od vseh, ki so se do zdaj zgodili na demarkacijski črti, in izjava iz tega, da hoče Jugoslavija na vsak način izzvati vojno.

SLOVENSKI TURISTI V LAŠKEM UIETNIŠTVU.

Pred enim tednom, minulo soboto so odšli dr. Božo Borštnik, uradnik centralne uprave in dr. Josip Strnad, uradnik pri čehoslovanskem zastopniku železnice ter učitelci ed. Toplikarjevi v Bohinji in od tam na Črnomestu, kjer se nahajajo, kakor znano, že italijanske straže. Dr. Borštnik je še iz Bohinje poslal no razvednici pozdrave svojemu bratu Vladimiru, potem pa ni bilo ves teden o njem in ostali družbi nikakega glasu. Še le včeraj te prišlo iz Trsta pozitivno poročilo, da so dr. Borštnik, dr. Strnad ter ed. Toplikarjevi v Trstu, kamor so jih privedli italijanski volaki kot jugoslovanske propagandiste in špijone. Čehoslovanski zastopnik v Ljubljani se je privatno obrnil v Trst na češki konzulat za intervencijo.

ITALIJANSKO - ALBANSKA POGAJANJA.

LDU Pariz, 17. julija. »Petit Parisien« poroča o italijansko-albanskih pogajanjih v Rimu, da italijanska vlada pač priznava popolno neodvisnost Albanije, a vstrala pri ustanovitvi poročila za italijansko brodogradnjo v Valoni. Unrava Valone same bi pripadala Albaniji.

KRASIN PRIDE V RIM.

LDU Rim, 14. julija. »Temps«, poroča, da pride v kratkem v Rim Krasin. Porazgovori, ki jih je imel v Londonu z Lloyd Georgem, so se prekinili vsled tega, ker angleška vlada namerava priznati sovjetsko republiko v Rusiji. Italijanski socialisti želijo, da Krasin čimprej pride v Italijo.

Podraženje premoga.

Ko je bila vsa naša javnost okupirana po žalostnih dogodkih v Trstu in drugih zasedenih krajih, nas je popolnoma nepripravljeno presenetilo poročilo, da je trboveljska premogokopna družba kar čez noč podražila svoj že dosedaj dragi premog za celih 65 odstotkov. Cena je poskočila pri stotu za približno 20 K.

To ogromno podraženje je v času cen neumljivo in neopravičljivo, saj spada premog med važne življenske potrebščine in podraženje premoga bo, ako ostane v veljavi, povzročilo tudi podraženje mnogih drugih potrebščin. Železnica bo povišala svoje tarife, elektrarna, naš vodovod in vsi drugi obrati, ki delajo s premogom bodo morali podražiti svoje izdelke. In tako lahko premog povzroči zopetno splošno dvigovanje cen.

Žalostno, ali resnično dejstvo je, da se je izvršilo podraženje premoga v sporazumu z deželno vlado. Samo z vlado, ne tudi v sporazumu z odsekom za določanje premogovnih cen, ki bi bil za to zadevo edino kompetenten; njega ni nihče vprašal. Vršla so se te del pozajanja za nacionalizacijo trboveljske družbe. Družba je pristala na to, da prenese svoj sedež z Dunaja v Ljubljano, odstoji del akcijske jugoslovanske kapitala in sprejme v upravni odbor nekaj jugoslovanskih članov.

ČESKI LISTI O NAŠEM SPORU Z ITALIJO.

LDU Praga, 17. julija. »Narodni politika« piše: Med Jugoslavijo in Italijo se morajo takoj začeti pogajanja, da se prepreči vojna. Navzlic vsem provokacijam le Jugoslavija napram Italiji vedno zasledovala politiko zmernosti. — »Čech« meni, da more le Amerika uspešno poseči v ta razdor in zmanjšati vojno nevarnost. — »Československa republika« poudarja, da obstoji nalgečja napaka v tem, ker se neprestano zavlačuje rešitev laderskega vprašanja, v katerem bosta morali obe stranki popustiti. List se zavzema za skorašnjo rešitev laderskega problema. — »Narodni Listy« in »Narodni Demokracie« pišeta: Nihče ne more zahtevati, da bi se jugoslovanski bratje, mučenci terorja, ki so se že dovolj borili za svoja prava in za svobodo, morali za ta zopet bojevati.

LAŠKA IZMIŠLOTINA.

Ljubljana, 17. julija. Z ozirom na vesti puljskih listov, da so iz puljskega Narodnega doma metali bombe na množice, vsled česar je le-ta potem navallila na poslopje in ga zažgala, doznava ljubljanski dopisni urad iz verodostojnega vira, da je ravnatelj puljske policije Osti izjavil, da se pri preiskavi v Narodnem domu ni našlo ne orožja in ne municije. — Z druge strani se doznava, da sta dva italijanska častnika vrzla bombi v poslopje Narodnega doma v Pulj.

BORZA

Dunaj, 17. julija. (Izvir. poroč.) Zagreb 250-270, Budimpešta 98-112, Praga 372-392, Varšava 97-107, čehoslovaške krone 374-394, dinarji 1050-1100.

Curij, 17. julija. (Izvirno poroč.) Berlin 14.75, Newyork 565, London 22, Paris 47.20, Milan 33.20, Praga 12.60, Beograd 35, Zagreb 8.75, Budimpešta 3.55, Varšava 3.35, Dunaj 3.75, avstrilske žigosane krone 3.90.

Avgust Strindberg:

Atila.

(Konec.)

Ko je bila hvalna pesem končana, je Atila vzdignil čašo in srebnil, ne da bi komu napil.

To pa je bilo znamenje, da se prične, in vino te teklo v zlato in srebrne kupa, ki so jih morali izprazniti zmerom na dušek, zakaj gospodariu, ki je ostal trezen, je bilo v zabavo, videti svojo okolico pijano.

Ko so niti nekaj časa, je nastopil zamorec Hamilkar in glumil.

Tedaj pa se je vzdignil veliki kralj, obrnil napolni zborovant hrbet in legel nato na zofu. Ali v slehernem njegovem gibu te bilo nekaj veličastnega: še ko je ležal v svoji zamišljenosti, s skrčenimi koleno, rokami zloženimi pod tilnikom in očmi uprtimi v strop, je bil impozanten.

»A kaj bo z nevesto in svatbo?« je vprašal Orest nekega izmed hunskih gostov.

»Mi ne govorimo o svojih ženah; kako naj bi jih kazali?« je odgovoril Hun.

Prite se je nadaljevalo, toda ledil ni bilo na mizo. Zdalozdal je zapel ves zbor ter udaril ob mizo.

Sredi hrupa in pisanosti se je dvorana mahoma napolnila z dimom: poslopje je bilo v plamenih. Vse te skakalo na noge ter vpilo in bežalo, minister pa je udaril s svojo palico po mizi, in zbor se je spustil v grohot.

Bila je ženitovanska šala; na dvorišču so zažgali par snopov slame.

Ko je svet zavladal mir, ni bilo Atila nikjer; zapustil je bil dvorano skozi skrita vrata v steni.

In zdaj se je začela gostija, ki je trajala do jutra.

Ob solnčnem vzhodu je sedel Orest z nekim avarskim knezom še vedno pri čaši. Pozled na dvorano je bil neopisn. In večina gostov je plesala zmagat okrog ognjev.

»To ti je bila svatba!« je rekel Orest. »Ne pozabimo te tako kmalu. A rad bi bil govoril s tem čudnim možem; ali se ne more?«

»Ne,« je odgovoril Avar, »on ne

govori, če ni sile. Počemu, pravi, bi stali in legali drug drugemu? — Umen človek te in ne brez dobrohotnih in človeških črt v svojem značaju. On ne trpi nepotrebnega krvo prelita, niti se ne maščuje nad premaganimi: rad odpušča.«

»Ali ima vero? Se boji smrti?«

»On veruje v svoj meč in svoj poklic: smrt mu je le vhod v resnično domovino. Zato živi tu na zemlji samo kot gost ali potnik.«

»Teda čisto po krščansko!«

»Čudno je le, da ga je porabilo v Rimu spoštovanje pred papežem Leonom. — Kaj je že spet?«

Zunaj se je razlegalo tuljenje, ki se je zdelo izprva, kakor bi prihajalo iz dvorca, nato pa se je razširilo po vsem taborišču. Pol milijona ljudi je tulilo, in slišalo se je kakor tok.

Popivajoči gostje so hoteli ven ter videli, da vsi Huni plešejo in si parajo obraze z nožmi, pri tem pa bruhajo nerazumljive besede.

Edekon je pristopil in potegnil Oresta s seboj skozi tole:

»Atila je mrtev! Hvaljen bodi Jezus Kristus!«

»Mrtev? To je ilidno delo!«

»Ne, ona je sedela pri mrlju, z zastrto glavjo, in plakala.«

»To je nieno delo!«

»Da, ali ti divjaki so preošabni in ne verjamejo, da bi mogel Atila poginiti od človeške roke.«

»Kolikha sreča za nas!«

»Urno v Rim z novico! Sreča ti stega, ki jo prinese prvi, je zagotovljena!«

Orest in Edekon sta odpotovala še tisto jutro in nista nikoli pozabila svatbe, ki je bila vzrok njih prvega srečanja.

Pozneje sta obnovila znanje, toda v drugačnih in večjih okolištinah. Zakaj sin Edekonov je bil Odovaker, ki je vrzel sinu Orestovega, in ta ni bil nihče drugi kakor poslednji cesar Romul Avgust.

Po čudnem naključju se je imenoval Romul kakor prvi rimski kralj, in Avgust kakor prvi cesar. Končal pa je svoje življenje kot odslovljenec, s polnoimno šeststisoč zlatnikov, v neki vili v Kampenju, ki je bila svoje dni Lukulova last.

DR. JOS. C. OBLAK:

Po slovenskem Rožu.

(Slike s proge in okolice.)

Dne 1. oktobra 1906 je stekla prvič železnica, odvariajoč slavni Rož širnemu prometu, kateremu je bil do tedaj malodane povsem odtegnjen. Rož je bil pač slaven po svetu, toda kdo ga je poznal do tedaj v detailu, v vseh njegovih skritih in očitih lepotah? Podgorje, Sveče, Podsinjavas, St. Mi. Bistrica, Svetna vas, St. Jakob itd. so bile več ali manj španske vasi celemu turističnemu svetu, posebno pa še nam Slovincem, ki smo v prvi vrsti poklicani proslaviti to našo najlepšo posest pred svetom. Ravno Slovincem je bil Rož dosihmal najbolj neznani, kakor sploh cela koroška Slovenija. Žalostno, toda resnično! To ozemlje rešiti za vsako ceno te bila in je še naša deviza. Pri tej rešitvi akcijai ni te bila naša pomočnica nova železnica. Nemško valovje je grozilo, da pluskne čez, oziroma skozi Karavanke na Kranjsko v našo Gorenjsko...

Taka je bila perspektiva v našo

Slaba vest.

Trst, 16. julia 1920.

Trst in zasedeno ozemlje stoji še vedno pod mučnim vtišom torkovih izgrediv. Strasti so se vsaj na videz pomirile. Tudi trezni glasovi se že tu in tam pojavljajo. Zlasti socialistično časopisje, ki se je moralo prvi čas odtegniti javni pametni besedi, ker je obstajala nevarnost, da izlije nacionalistična drhal svoj gnev tudi nad socialističnimi ustanovami, kakor se je že enkrat prej zgodilo, dviga glavo in začenja dogodke presojati s kritičnega stališča. Velik strah na navdaja italijanske hulaške in razbojnike pred bojaznijo, da bi znali torkovi dogodki dobiti odmeva v italijanskem parlamentu. Socialisti bodo namreč brez dvoma porabili to priliko sebi v prilog, da povedo v zbornici, kako nemogoče je današnjim razmeram v zasedenem ozemlju in v celoti Italiji podaljševati življenje. Kriv na bo seveda vsega v prvi vrsti — kapitalizem.

Posebni novici ni. Da se italijanski »dogum« končuje z delirijem, katerega mu povzročajo spomini na srbsko vojsko, ki je morala zapustiti svojo zemljo in oditi v pregnanstvo, da se je toliko slavnostna vrnila nazaj v svoje domove in prinesla ob tel priliki svobodo še milijonom zaslužnih bratov, le povsem umljivo. Ne vem, če bi se dal italijanski strah opisati boljše nego z dogodkom, ki se je pripetil sinoči v kavarni »Spechia«. Občinstvo je mirno sedelo pri mizah in hladilo svoja vroča čustva, katerim so torkovi dogodki »dali zadostne«. Naenkrat pa dobi med občinstvo glas, da so Jugoslovani prekorajili mejo pri Lovatcu in da se bližajo Trstu. Na mah so se Italijani razbegli na vse vetrove. Mnogo jih je bežalo naravnost na postalo, kjer so naravnost oblegali blagajno, da jim izda vozovnice za Italijo. »Politične« osebnosti so takoj telefonirale in brzojavile v Postojno, koliko jugoslovanskih čet je na pohodu in kako daleč so že dospeli. Še večja panika pa se je lotila korajžnih gospodov, ki niso dobili iz Postojne nobenega odgovora. Pravi, da so bili Italijani to noč tako zmedeni, da so pozabili na telefon in brzojave, kar je tržaškimi ljudem povzročilo mnogo muke. Ko pa je poznele dospelo poročilo, da se je vest rodila samo iz strahu pred Jugoslovani, so si Italijani zgodovinsko globoko oddahnili in dali pri blagajni na postali vrniti denar. Ki so ga že izdali za vozne listke. Italijanski strah ima torej težko obremenjeno vest in velike oči.

Včeraj popoldne se je vznemirjenje v mestu znopet povečalo. Povod temu je dala vest, da je prišlo neke ob demarkacijski črti med obema vojskama do spopada. Vsi predstavljeni so Italijani letali okoli špeditijskih tverdi, da jim preprečijo pohištvo in druge reči proti Milanu in Rimu. Konec namreč na je bila vest, da so neke na demarkacijski črti nadli samo štirje strelci, ki niso pogodili nikogar razven italijanskih strahopetcev. — Včeraj popoldne se je vršil pogreb Ivana Ninjia, ki je padel kot žrtve italijanskega baloneta. Pogrebu je prisostvovala velika množica ljudstva.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ v vseh gostilnah, kavarinah in brivnicah!!

bodočnost ob otvoritvi karavanske železnice. — vesela za domoljubno, žalostna za narodne lenuhe.

Toda mi namen ni, razmotrivati politiko, nego sprovesti potnika od Celovca ob znameniti tel progi, tja do onega žrela v Podrožci, ki je zvezalo tiste leta koroško Slovenijo s Kranjsko. Seznaniti hočem občinstvo s to progo ter pokazati, da je celo železniška vožnja sama na sebi prekrasen silet.

V duhu vidim in slišim na novih celovških peronih klicati jugoslovanskega vratarja imena slovenskih postaj v Rožu, češ, da odide vsak hip hlapen čez tisto ljubko grčevje, na katerem počiva slavno Žihpolje — v Rož... Smuknemo v železniški kupa in komaj se dobro zavemo, da se peljemo, imamo že za seboj zadnje hiše celovškega mesta in St. Ruperta, ki je Celoven to, kar je Ljubljana — čanom Siska, a smo tudi že na prvi jugoslovanski postaji Vetrinje (Viktring), ki je bližja Celovcu nego St. Vid ali Laverca Ljubljani. Zidovje razkožnega vetrinjskega samostana zre resno in mogočno v okolico: obdala ga divni park, segajoč do obzračnega brega, ki pomaka že svojo

Čegavo delo je vandalsko početje v našem Primorju.

V ljubli čitam, da so italijanski barbari divjali tudi po Istri in so zažgali Narodni dom v Buzetu.

Ker so mi razmere na buzeštinski popolnoma znane, prosim cenjeno uredništvo, da blagovolj obelodaniti naslednje vrstice, če bodo jasno in karakteristično dokazale, čegavo delo je italijanski vandalski početje.

Občina Buzet ima nad 20.000 prebivalcev. Staro mesto Buzet stoji na griču. V tem polpodrtem gnezdu stanujejo Italijani, Italijanci, velik del buzeških meščanov pa tvorijo Jugoslovani. Vse ostali del občine je popolnoma jugoslovanski.

Vseh prebivalcev v Buzetu samem pa ni niti 400 duš.

V mestu stanujejo poleg Jugoslovancev naslednji, priseljeni, res italijanski samci in družine kakor: Bigatto (sedaj cavaliere), Rigo in Bassadonna, Pons in Crovatto(?). Drugi italijanski čisto krveži pa so: Krivčić, Bradečić, Kocjančič, Šeranič, Jelič, Bužan, Orošič (brat velikega reškega Italijana?), Židinja Senčar, Medica in Cerovac ter nekaj Italijanskih ne-devic.

To je vse buzeško prebivalstvo, ki se priznava za Italijane in ki čuti iz katerega koli vzroka po Italijansko. Val ti pa ne dosegajo večjega števila duš kot veliko rečno k večjemu 100 z otoci, možmi, ženami, stari, stari domovi ter vsemi nedovicami in njih ljubki vrad. Med vsemi temi dušicami je en sam možik, ki je bil sploh volak in ki bi utegnil biti »šafist«. Imenuje ga »Bomba« in je velik pianec.

Narodni dom, v katerem je tudi poslovalnica, potrošno društvo, gledišče, Sokol in jugoslovanski hotel, stoji v središču jugoslovanskega Sv. Ivana tik pod gričem.

Vprašam: »Ali bi se moglo upati teh 100 duš, od katerih bi jih moglo komaj 30 aktivno nastopiti, bi se li mogli upati napasti in zažgati Narodni dom sredi med najzavetnejšimi Jugoslovani, ki le predobro vedo, da bi to svojo korajžo gotovo morali drago plačati? Ali more kdo verjeti, da ne bi imeli strahu pred 1920 Jugoslovani?

Presodi bo vsakdo laiko. Torej, ako se je v Buzetu res zgodil vandalski zločin, se je to moglo zgoditi le ob sodelovanju in na ukaz, najbrže pa ob izključni akciji rimskih oblast. Dekas o tem primoru je laiko jasen, da ni treba nadaljnjih besedi.

Če so se italijanski vladni krogi povsod mogli skriti za hrbe sodbe, je to v tem slučaju pač popolnoma nemogoče.

Buzeški Narodni dom je bil zažgan na ukaz Nerona II. Italijanskega ministrskega predsednika Giolittija in njega obtožujemo in nad njem naj se masljuje tudi oseba njegova neronska hudobija.

V zvesti Buzetanci, pa bodite pripravljeni! Ura pride! Buzetanci.

Moment iz tržaškega pogroma.

Stanovanje jugoslovanskega delegata v Trstu.

Pet minut pred napadom na privatno stanovanje našega delegata v Trstu, je odšel z delegat v mesto. Demonstranti so vdrli v krasno opremljeno stanovanje, ki je obstajalo iz osmih sob in kopalnice. Najprej so razbili vna vrata, odprli s silo omare in skrinje, pobrali dragocene stvari, nato so zmetali vso opremo raz balkon na ulico. Da na tih ni bilo treba dvigati masivne ograde preko visokega balkona, so balkon enostavno porušili. Na ulico zmetano opremo so nato polili z benzinom in to zažgali. V stanovanju je ostala ena postelja, ena omara brez vrat, mizica s polomljenimi nogami, nočna

nogo v Vrbsko jezero. Okoli nje pa se bel prijazno selo, rojstni kraj slavnega Slovenca Tomaža Košata, ki je zapel na nemškem težku toliko lepih slovenskih narodnih pesmi in raznesel njih slavo po celim svetu...

Od Vetrinja se vleče v osonično sredozorje povzdolž kotlasta dolinica, v kateri se zrcali v tistem zatihu sedem jezer, med njimi največje Hoški jezero. Skozi to mično dolino vodi lepa cesta tja do Škofljice in Lovčevsi — vzporedno z dolžino vrbskega jezera. Osonična dolina sedmerih jezer! Prelepa kolesarska paradiž, vse premalo znana širši javnosti.

Bele hišice, raztresene po vetrinjskem in celovškem polju, beže pred našimi očmi, zeleni travniki plešejo okoli nas v velikih kolobarjih... Ali lukmatija lame hiše plahiti in počasi voziti. Vzporedno se je začel po zmrzli strmini, da doseže nativno široko gorasto sedlo (usodo) v dotrem sredozorju takozvane Osoinice, katera loči Rož od celovške ravnine. Le to sredozorje, kratko »hure« (gora) imenovano se vleče ob južnem bregu Vrbskega jezera, po celi njegovi dolžini, pa tja doli do Podjunske

osarica, ki pa so li razbili mramornato ploščo, ter naslanjali, ki pa so mu razrezali z noži žametno prevleko. — Stanovanje je last pravoslavne občine in je bilo zelo luksuzno opremljeno. Bila je zelo velike vrednosti, ker je bila vsa oprema umetniško izdelana in antikvacijska.

Ameriški konzul pred gorečim »Nar. domom«.

Kmalu na to, ko je zbesnela italijanska druhal zažgala »Nar. dom«, je prišel pred goreče poslopje ameriški konzul in je razoglav nazovorki demonstrante ter jih skušal prepričati, da je njihovo početje nekulturno. Prosil je, naj pustijo gasilce, da neovirano požarijo, dokler se še čas. Ali besna druhal se ni zmenila za njegove prošnje in opominke. Gasilcem ni dovolila gasiti požara in imeriskega konzula je enostavno izžvižgala ter mu žugala. Konzul se je resignirano pokrklil in umaknil.

Ameriški potnik z 12.000 dolarji.

V »Narodnem domu« je natel neki ameriški potnik sobo, kamor je spravil vso svojo prilago. V kovčku je imel tudi ves svoj denar. 12.000 ameriških dolarjev, kar bi odgovarjalo vsoti 720.000 K. Ko je bil »Nar. dom« zažgan, je prihitel pred goreče poslopje Amerikanec in je hotel planiti vanj, da bi reši svoj denar, ali demonstranti so ga zadržali. Prosil je ogniegasce, naj vredo oni v njegovo sobo in naj mu rešijo kovček. Za plačilo jim je ponudil 10.000 dolarjev, samo 2000 dolarjev naj bi mu pustili za

Dnevne vesti.

— Prospekt in vabilo k naročanju »Narodne knjižnice« prilagamo danes drugemu delu naših naročnikov. Pozivljamo jih, naj si ga dobro preberijo in si čimprej naročijo knjige, ki jim ugalajo. Letake oddajte po tem napreji svojim sosedom in drugim znancem!

— Poziv! Do 25. t. m. naj se gotovo javijo v svrhu evidence Narodnemu svetu v Velikovecu vsi oni, ki so bili primorani zapustiti glasovalno cono B (Celovec) ali bili iz nje izgnani.

— Na zlet v Svetni vasi na Koroškem dne 25. julija vabi Gorenjska sokolska župa. — Koroško vpajanje stopa v odlični štadij. V teh zgodovinskih trenutkih se zbiramo pred durmi Celovca. Pokazati hočemo koroškemu ljudstvu, kar smo že dokazali v bojih za Področje: da smo vereni in odločni zaščitniki njegovih pravic. Pokazati mu hočemo silo svojih misli in disciplino svojih mas in ga vspodbuditi v boju za sveto zemljo gosposvetko. Svoje naraščajo hočemo pokazati staroslavno zemljo, da jo vidi in vzljubi. Vzdrmljena narodna zavest koroškega ljudstva sila baš zdaj z elementarno silo na dan. Zletnemu vabilu se je odzvalo koroško ljudstvo z živim zanimanjem in neutrudljivo pomočjo pri pripravah. Kujmo železo, dokler je vroče: pokazimo koroškemu rojakom s svojo prisotnostjo, da smo z njimi eno za vse! — Prijave naj se pošiljajo na Starešinstvo Gorenjske Sokolske župe v Kranju.

— Hujskič in rovarji. Naročnik piše: Danes čitam v »Jugoslaviji« o »protidržavnem razpoloženju«. Dovolite mi sledeče: 8. t. m. sem čakal na južnem kolodvoru na vlak, ki prihaja ob 10. ponoči iz Maribora v Ljubljano. Pri ti priložnosti sem opazoval toliko čedno napravljene moške osebe v starosti do 30 let. Eden od teh se je približal enemu pri vhodu stoječemu podčastniku ter mu v nemškem jeziku hotel pripovedovati, kako se da na Dunaju ceno živeti, da ima Dunaj mesa v izobilju in da ima delavstvo tam krasne plače, katere se nikakor ne dajo primerjati z jugoslovanskimi. Podčastnik mu je dal razumeti, da ne verjame njegovim besedam. Ker ni bilo v bližini nobene varnostne straže, sem stopil sam k dotičnemu opisovalcu dunajske preoblasti ter mu ponudil zaupnico, še se takoj ne odpravi. S tem je bila vsa stvar končana. Potem sem jih še nekoliko dalje opazoval in vsi trije so name napravili utis, da so to jako navihani uzmovci po načini tržaskih fakirnov. — Prihodnji dan, 9. t. m. je bilo med vožnjo Zidani most — Ljubljana šestim osebam pokraden denar in zlatina. Neki stražnik je na kolodvoru deljal gospodini, ki se je pri njemu oglašal: »Vi ste že šesta žrtev.« — Bogve, kdaj bo to nadloga konec.

— Razpis službe podkovskega mojstra na državni žrebnici Selo pri Ljubljani. Služba bi bila za enkrat provizorna in plača po dogovoru. Po enoletnem zadnjem poslovanju bi sledilo definitivno imenovanje in uvrstitev v kategorijo drž. poduradnikov. Pogoji za sprejem v službo: jugoslovansko državljanstvo, neoprečnost, starost nad 18 in pod 40 let in z dobrim uspehom dovršena podkovska šola. Prosilje naj se opremlijo s krstnim listom, domovnico, uradnim zdravniškim spričevalom, navedenim spričevalom pristojnega županstva in s spričevalom podkovske šole. Kompetentni naj navedejo v prošlah tudi svoje zahteve glede plače.

— Tatca skočila pri eskortiranju iz vlaka. Brezposelna natakarka Helena Saiovic je izvršila v Zagrebu več tatvin, med drugim je okradla tudi lastno sestro. Po izvršenih tatvinah ji seveda zrak v Zagrebu ni več prijal, pa se je podala domu v Slape pri D. M. v Polju, kjer jo je 12. t. m. prišla roka pravice in jo dala pod ključ. Ker pa spada pred zagreboško sodišče, jo je 15. t. m. eskortiral orožnik iz Ljubljane v Zagreb. Med vožnjo na vlaku pa je porabila ugodno priliko in skočila skozi okno na prosto. Pri tem pa se je tako poškodovala, da so jo morali prepelati nazaj v Ljubljano, kjer so jo oddali v deželno bolnico.

— Danes prinašamo oglas »Hrvatske trgovske in obrtniške banke«, ki stoji v ozki zvezi z Hrvatsko eskomptno banko in Hrvatsko poljedelsko banko v Zagrebu ter dviga po 4 mesečnem delovanju delniško glavnico od 3 na 8 milijonov kron. Vsem trgovcem in interesom priporočamo, da prečitajo današnji propekt.

— Opozorjamo na današnji oglas tvrd-Jos. Stupar v Ljubljani.

Ljubljana.

— Seja ljubljanskega občinskega sveta. Ljubljanski občinski svet je na včerajšnji javni seji sprejel proračun za upravno leto 1920/1921 brez daljše in obširne debate. Proračun izkazuje potrebnim 10.652.790 K. prihodja pa 4.821.852 K. torej primanjkljaja za 5.830.938 K. Mestni svet je sklenil primanjkljaj pokriti poleg rednih dohodkov z najetjem posojila v

znesku 4.000.000 K in z načelno uveljavitvijo 50% občinske določe na osebno dohodnino od čistih davku podvrženih dohodkov nad 8000 K. Seta je bila ob 7. uri zaključena.

— Kip regenta Aleksandra da napraviti ljubljanska mestna občina. Izvršitev tega dela je izročila akademiku knarku Franu Bernekariu, ustvaritelju Trubarjevega spomenika.

— Stanovanjska kriza. Prejeli smo: V časopisih se toliko čita o stanovanjski krizi in o Gosarjevi naredbi, vrši se prepis sem in tja, a ne naredi se nič umestnega, ker nimamo strokovnjakov. Nedavno sem čital v »Lavoratore« predlog glede rešitve stanovanjske krize v Trstu, katerega hočem, ker je zanimiv v kratkem podati: Vsak najemnik naj plača k stanarini zakonitimi potmi nekaj procentov. Mali najemniki plačajo manj, dočim se velikim najemnikom računa lahko tudi 30—40%. S tem bi dobila mestna občina dohodek, s katerimi bi ji bilo omogočeno obrestovanje in amortizacija naletega kapitala, katerega bi uporabila za zidavo velikih hiš. Samo po sebi je razumljivo, da bi morala tudi država prisrskovati na pomoč. — Gospod Gosar, ali se ne bi dalo tudi pri nas na ta način kaj doseči?

— Orožne vaje letnika 1893. Letnik 1893 je pozvan 22. julija 1920 na orožne vaje. Tozadevne pozivnice se vpošiljajo sedaj dostavljajo. Te orožne so pa oproščeni razni uslužbenci kakor poštni, železniški, finančni, carinarski, rudarski, dilaki visokih šol, učitelji, vojni ujetniki po 1. januarja 1920; rezervni častniki, praporščaki, invalidi itd. Dotičniki, ki pridejo iz teh razlogov v poštev za oprostitve in bodo prejeli pozivnice, naj jih z dokazilom oprostive vrnejo osebno vojaškemu uradu v Mestnem domu. Vse morebitne druge prošnje za oprostitve te orožne vaje morajo dospeti do 19. julija 1920 polkovni okrožni komandi v Ljubljani. Vsa tozadevna pojasnila daje v Ljubljani stanujočim vojaški urad v Mestnem domu.

— Društvo slovenskih profesorjev do septembra ne posluje. Redni občni zbor se vrši 13. septembra. Dnevni red se pravčasno naznanil; eventualni samostalni predlogi naj se vpošljejo vsaj do 2. sekt. — Prošnja do fotografov. Mestni magistrat bi za svoj arhiv rad sestavil čim najbogatejši album fotografij o bivanju regenta v Ljubljani. Zato prost vse one, ki so katerekoli prizore fotografirali, da mu za denar ali brezplačno prepuste po en komad svojih posnetkov. Tudi fotografije majkence oblike so dobrodošle — če so le ostre — ker se jih more dati povečati. — Čuditi se je, da je došel na prodaj tako malo različnih fotografij. Ali stoji naš obrtni fotograf tako malo na višku časovnih zahtev? — 29. oktobra 1918 so nas pustili skoraj popolnoma na cedilu pri manifestaciji, katero bi vsak drug narod bil ohranil v nebroju momentnih slik.

— Pet ustanov po 80 K ima magistrat oddati revnim domačim vdovam. Podrobnosti glej v razpisu, ki je nalepljen na magistratu in razglašen po farah.

Maribor.

Regent Aleksander je nevedoma, do krivdi odgovornih činiteljev, v Mariboru se vozil pod krili avstrijskega orla vzdignega na palači okrajnega finančnega ravnateljstva v Ciril Metodovi ulici in dveh takih iz kovine izrezanih na strehi. Ti činitelji nima jo niti toliko jugoslovanskega čuta, da bi bili zakrili te grbe zatiralec.

V Vošnjakovih ulici št. 22 je padel iz tretjega nadstropja s balkona fantek po imenu Macerol, na ga je k sreči v II. nadstropju stanujoča gospa Kolbezen uela za noge ter ga rešila gotove smrti.

Celje.

Nekaj kar manika v Celju. Pišejo nam: Mnogo te ljudi, ki v svoji mladosti niso imeli prilike se naučiti predmetov, katere danes rabijo. V večjih mestih se vršijo v ta namen šestmesečni kurzi, kjer se podučuje računstvo, korespondenca, knjižvodstvo, stenografija itd. Tudi v Celju bi bilo kaj takega potrebno, kajti učencev bi bilo dovolj, saj se vedno sliši noraševanje po takšnem kurzu. Merodajne oblasti naj blagovolijo ta nasvet upoštevati.

SLOVENSKO ŽENSTVO!

Zopet Ti je dana prilika, da pokažeš svoje plemenito srce, da pokažeš svojo zrelost, da pokažeš razumevanje težnj svojega tako težko izkušnega naroda! Naj zagori v Tvojem srcu plamen ljubljanskega duha, ki skranjijo Tvoja ognjišča, ki uničujejo Tvoje svetiljke, ki zažigajo stiče nad glavami! Tvoji bratovi! Slovensko žensktvo masčuj se! Masčuj se s tem, da z vso vnamo podpreš njo, ki je zaenkrat edina tolažilca

Tvojih nesrečnih bratov — našo JUGOSLOVENSKO MATICO.

Slovenske žene, slovenska dekleta, ključemo Vas na pomoč v usodni uri, ključemo Vas vse, kar Vas je: Prisrskočite na pomoč, delajte, pomagajte, da rešimo, kar je naš!

Zbirajte naši Jugoslovanski Matice novi članovi, zbirajte prispevkov, ustanovljajte ženske podružnice...

V narodu vre, vse vplje po masčevanju... Sestre, ali naj gledamo oddalje, prekrizanih rok? Nikdar! Torej vse na delo, vse na pomoč naši Jugoslovanski Matici!

ROGAŠKA SLATINA PROTI ITALIJANSKEMU BARBARSTVU.

Ko so došli v naše drž. zdravilišče prve vesti o dogodkih v Trstu, so vzemirile vse množestvene jugoslov. goste. Cel dan se je na promenadi živahno komentiralo nainovše dogodke. Gostje so zahtevali, da se priredi protesten shod. Ob 6. uri zv. le orenehala godba na promenadi in vsi gostje so odšli v veliko dvorano, ki je bila nabito polna. Shod je otvoril dr. Gr. Žerjav, ki je popisal tržaške dogodke in njih posledice. Nato je govoril minister Peleš o veri vsega naroda v zmago. Ponovil je rezentove besede v Zagrebu: Trile bratje bodo delali čudeže. Godba je na to za

M. Zévaco:

Kraljev vitez.

Zgodovinski roman.

Iskati nevarnosti in naboli drznih prigod... (II. zapoved vitezov Okrogle mize.)

L

Gizela Angoulémska.

Nad Parizom se širilo zlovesčje odmevi, podobni rohu izpod neba, kadar se zbira neurje. Tuleča krčela se valé po ulicah, in njih obrazi porinili nunt. Meščanstvo brusi stare partizane, plemstvo vstaja, da bi se polastilo davnih predravic. Guise snuje zaroto. Condé snuje zaroto. Angoulême snuje zaroto. Richelieu hoče vladati. Luvnes hoče vladati. Prestol Bourbonov se maha.

V mrkem in zapuščenem Louoru pa sedi ubog deček, petnaletni kralj, čisto sam in zapuščen, bled in žalosten kakor nezgovorno ljudstvo. In kakor ljudstvo, trepeče tudi Ludvik XIII. in se vprašuje:

«Kdaj bo gospodar?... Guise? Condé? Cengoulême? Kdo izmed vas postavi nogo na mojo glavo?»

Ljudstvo, kralja in zarotnike pa družijo skupno sovraštvo: z grozo upirajo pogled v plamenečo prikazano, ki plava nad Louorom. Parizom in vsem kraljevdom. Ista kletvedrili na slehernih ustnicah — samo ne na ustnicah kraljice-matere. Marite de Medicis. Omrčena prikazen je mož, ki ukazuje, vlada, tlači in strahuje. On je peklenko razkošje, brezmejna oblast, nebrzdani ponos. On je orgija. On je zločin. Nezdružno drvi naprej, eden tistih meteorjev, ki leté skozi prostranstva zgodovine ter očušajo za seboj krvavo in ognjeno sled, dokler se mahoma ne raztresne in ne ugasne v kaki skrajni katastrofi...

Ta mož je Concino Concini... Kraljičin ljubimec...

Jutro dne 5. avgusta 1616...

V Tournonski ulici stoji dvorec, podoben kraljevski trdnjavi. Njegovo dvorišče je polno stražarjev, no monumetalnih stonnicah živelo služje v dragocenih livrelah, bogate predsobe so natlačene dvoranov. To je bivališče Concina Concina, guvernerja Normandije, markiza d'Ancre, maršala francoskega in prvominstra Ludvika XIII. ...

Stojimo v avdienci dvorano, ki jo je okrasila umetnost Italije in Francije s svojimi najlepšimi umotvori. Evo Concini!

Srednje rasti je, krepak in mlad, obdaren z izbrano eleganco. Lep obraz mu osvetlijo mačje oči, zdaj polne bliskov, zdaj čudne milobe. Ta smeta in skrivnostna krinka je last vseh velikih pustolovcev: v teh samovolnih gibih in tem ošabnem nastopu se skriva nemara duša drugega Nerona ali Cezarja Borgia.

Medtem ko si ubijalo prošniki tam zunaj glave, češ kaj se pripravila za temi vrati, se kakšno novo slavnostno misli gospodar očarati Pariz in s kakšnim novim davkom ga hoče zadušiti, se sklanja Concini nad nekom, ki stoji pred njim ter ga željno posluša.

»Sovraštvo.« govori maršal z zamolklim glasom. »da, Rinaldo, sovraštvo je sila na svetu! Ves mozg mi ga je poln, kadar se spomnim vojvode Angoulémskega. Ostali, z Ouisem in Condéjem vred, so zgolj lopovi, lačni denarja in časti; on pa je na-

sprotnik, katerega se bati ni sramota. Ali uničim jaz njegova, ali pa bo on mene. Deset let življenja bi dal, da dohim Angouléma v pest in mu izrujem srce. Toda, Rinaldo, sovraštvo moč je, kadar povzdigne lubezen svoj glas. Tisto dekle, vidiš — nio moram imeti! Ako ne dobim Gizela, poginem. Rinaldo, strast mi trga srce in razdira možgane...

»Potrpajte, svetlost; ni vrag, da ne bi našli te vaše Gizela!«

»Oh, če bi mogel upati! Z denarjem te obsujem, Rinaldo, z zlatom, z visokimi službami, z vsem, kar hočeš, samo najdi jo!... Kdo bi utegnila biti? Da je odlične rodbine, pač ni dvoma: toda katere?»

»Vse izvem, svetlost, samo potrpite.«

»Ah, zarenči Concini, srdito mahaje z roko. Samo videl sem jo, enkrat samkrat! Vse, kar vem, je njeno ime: Gizela — to ime, ki ga ponavljam v svojih dolgih, prečutih nočeh! Dal išči, troši, ne šteje denarja, razpošili tisoč volonov po vsem Parizu: idi, Rinaldo, in ne vrni se, dokler mi ne porečeš: Gizela je najdena!«

»Izvrstno, svetlost. Se to uro se odpravim iskat naše lepe neznanke.«

»Najdi jo, Rinaldo, in storim te grofa!«

Rinaldo se prikloni do tal.

»Svetlost,« odgovoril hladnokrvno, »pri svoji plemiški časti, ki mi to s tem podeljete, vam prisežem, da najdem vašo Gizelo!«

Concini prebledel od strasti. Rinaldo je vtem odšel. Na dvorišču zajaše konja, hudobno momilale sam pri sebi:

»Bogme, svoje novopečeno plemstvo bi stavil, da je tista, ki sem jo videl včeraj v meudonski okolici! Toda, ako razveselim Concina po krivem, me stori grofa Bastillskega in me pusti segniti v moji grofiji. Hal-dimo v Meudon!«

V Meudonu. Za zadnjo hišo v vasi leži star, zapuščen, gosto zaraščen park. Nedaleč od njegovih mrežnih vrat stoji osedlan hlec, ki ga drži star sluga za udo. Mlado dekle se bliža konju, naslanja se na komolec ponosnega plemenitaša. Lastje tega spremljevalca so že sivi na sencih, in v obraz te bled kakor vsi ljudje, ki so dolen živeli v teči: drugače pa priča njegova postava o nezlomljeni moči in mladosti. Komal da mu je štrideset let.

Dekle se zdi kat ljubko in smelo v svoji lahni obleki od višnjevega baršuna; plavalosa in svetla njena lepota je tiste vrste, ki na prvi mah osuši človeka in ga prešine z bliskovito strastjo. Se bolj od njenega žlahtnega čela, bogatih las, globoke sinine oči in sladke skladnosti udov pa mora očarati vsakogar dostojanstvo, ki se izraža v njenih gibih, prostodijah, ki sije v njenem pogledu, in neustrašenost, ki daje njenemu vedenju, njenim besedam in vseli njen prikazni šele pravi, osebni značaj.

»Zbogom, oče,« veli deklica in se ustavi tik ob mreži.

»Zbogom, ljubljeno dete,« odgovori plemič ter jo pritisne na prsi. »Kaj bi bilo z menoj, da nimam tebe! Ako me povzdigne usoda na prestol, ki so ga Bourboni ukradli mojemu rodu, se bom imel zahvaliti tebi za željo in krono. Ti si prava Valoška, poslanka moja drzna, ljubljena moja Gizela! Vedno na konju, vedno v nevarnosti! Šele snodi si se vrnila iz Orléansa z dragoceni papirji, in že odhajaš zopet na pot!«

»Ne hvalite me, oče; vse to ni čudo, saj sem vnukinja Karja, vojvode Angoulémskega! Reciva, da sem cel volnik, in mir besedi. Sicer pa ni moja današnja pot nič tako strašnega: prava reč, lahati v Versailles! Se nočoi bom zopet pri vas!«

»Se nočoi!« povzame vojvoda Angoulémski; čelo se mu zobladi, oči se mu zabliščejo. »Se nočoi se bo vršilo v tej bedni vasi zborovanje naših poveljnikov! Nočoi bodo izbirali odposlanci francoskega plemstva: Guisa, Condéja ali mene! Kakšen bo sad tega zborovanja, Gizela?... Kralji! Biti kralji! Kolikšna radost in slava!... In ako me ne izvolijo? Ako se odločijo za Guisa, suroveža in spletkarja, ali pa za skopuha Condéja... Oh, umrl bi od strasti!«

Otožnost zasenči Gizeline oči.

»Kdo ve,« zamrmra s tesnimi glasom, »kam vas lahko privede častihlepi! Oh, marl bi se odrekli, oče!«

»Nikoli!« to trdo prekine vojvoda. »Bodite vsaj previdni! Glejte, bili ste v Parizu... Ali ste pozabili, da stoji tam trdnjava, ki je žemalo manjkalo da ni postala vaš grobi!«

»Bastilla!« pravi oče zamolklo: usta mu skrivi spomin, poln strašne grenkobe. »Ne skrbi, vanto se ne vrnem več. Dovoli sem trpel; ako me dobé, se rajši ubijem!... Toda pomiri se, dete: karkoli veva previdni, je storjeno. Zmagal bom. In moje prvo kraljevsko dejanje bo narokovala neizprosna pravdnost... Ti veš, zoner koga; tudi ti ga sovražiš!«

Gizela se zdrzne. Ustnice ji polebde, odločno se razlije po vseh njenih črtah.

»Da,« veli, »iz dna duše sovražim moža, ki je nahnul mogo mater v nesrečo... Zato vam pomagam, oče moj! Človek bi moral dvomiti o pravičnosti božji, ako ne bi zadel Concini kazen za njegovo hudobijo.«

Medtem pa se plazi v gozdu onkraj mreže tul človek od grma do grma. Zmerom bliže prihaja, njegov pohlepni pogled se upira v Gizelo... Drget srčite radosti ga opade, in toliko da ne zaupile na glas:

»To je ona! Nič več ne dvornim: to je neznanka!... Zdal to imam!«

Zalezovavec je Rinaldo, Concini-jeva kreatura!

»Bodi brez skrbi,« povzame vojvoda, »Ura maščevanja se bliža. In če me boš podpirala ti s hrabro dušo, me bo podpiral že jutri, morda že nočoi. Se nekdo druzi, ki ga pričakujem... mlad mož, Gizela, lep kakor Ahil, neustrašen kakor Alaut, plemenit kakor rolen Valois... Njegov oče mi je naznanil, da pride... Potoval je preko Orléansa, in včeraj je moral biti v Longjumeau, kakor ti.«

»V Longjumeau!« zamrmra deklica in žarka rdečica ji pokrije čelo.

Oče ni prezel te negadne zmede. Burno upanje mu je prešinilo srce.

»Oh!« vzkliska z veseljem nemir. »Ali si ga srečala? Marl mi je Bog naklonil veselje, da si ga opazila? Govori, Gizela moja!«

Za vsa plesarska dela, kakor tudi za lakiranje šolskih tabel s predvojnimi blagom se priporoča

Tone Malgal

stavbeni, pohištveni pleskar in ličar LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 6.

Hotel

x dobro restavracijo, prvovrstne podjetje, v večjem poznano lepem garnizijskem mestu, z velikim tujskim prometom v najboljšem obratu se prodaja radi ženitve lastnika.

Ponudbe pod „Redka prilika“ na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje št. 5.

Velika zaloga anilinskih barv iz tovarne
Leopold Cassella & Komp.

C. z o. z. v Frankfurtu n./M.

Barve za usnje, svilo, volno in dr. po najnižjih cenah! Zaloga je v Beogradu v ulici Kralja Petra št. 49.

Generalni zastopnik za Jugoslavijo:

Izak B. Salomon, Beograd.

Domača tvrdka. Solidne cene.

Grčar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ul. 9.

Najnovejši kroji. Točna postrežba.

Velika izbira izgotovljenih oblek vseh vrst za gospode, dame in otroke. Zaloga vsakovrstnega blaga za moške obleke, površnike in suknje, dalje vata za krojače v kosih in na metre.

JOSIP SCHREY,

Sodna ul. 2,

razprodaja radi opusitve svoje trgovine vino

iz svoje v Šiški se nahajajoče zaloge in sicer sledečih vrst: HALOŠKO 1. 1919, LJUTO-MERSKO 1917, 1918, 1919, BANATSKO 1. 1919, CVIČEK (Gadova peč) 1. 1919. Prodaja se množina od 100 litrov naprej in po ceni od 12 K liter naprej.

Zavod za tehnične in elektrotehnične naprave

Vojnovič & Cie

lastna

tovarna:

trgovina:

Glince št. 6. Telefon št. 48. Dunajska c. 22. Tel. št. 406.

Prvo ustanovljeno podjetje te vrste v Sloveniji, katere je izdelovalo v svojem 12letnem obstoju že nebroj električnih, telefonskih in drugih naprav. Prevešena in izdeluje s svojim razširjenim obratom enake naprave v vsaki velikosti, popravi in obnovi stroje vseh vrst. Pri elektromotorjih in Dynamo strojih napravi poleg novih omot tudi nova zbiralnike (Kolektore). V prodajalni nudi veliko in bogato zalogo krasnih lesencev, svetilk, električne kuhinjske plošče, samovare, likala, pivogrelnike, električne preproge, telefonske in zvonilne naprave. V zalogi vsebuje velike množine karmel razne napetosti. Zgodila: Asbest, Klin-gert v ploščah in strmenih.

Instalacijske blage na drobno in debelo. Cena dnevno.

Cement

ROMAN
SILIKAT
PORTLAND

dobavlja
JAVAN
Lasko.

Trame, deska in rimelna kupim

po najvišji dnevni cen. Ponudbe pod „IZVOZ LESA“ na upravo Jugoslavije. 1130

Galanterijske in stavbene kleparstvo acetelinski in vodni inštalater

Franc Lončar

Ljubljana, Celovška cesta 28
se priporoča cenjenemu občinstvu s točno postrežbo in po zmernih cenah sprejema vsa v to stroko spadajoča nova dela in popravila na cerkvah in stolpih. 1137

Wertheim blagajna

krasno izdelana na 2 dvojna vrata, kakor tudi manjše in večje Wertheim blagajne vedno v zalogi. FRANC SCHELL, 1. jugoslovanska izdelovalnica blagaj, MARIBOR, Koroška cesta št. 31. 1128

K. LINHARDT

urar, Gosposvetska cesta št. 7. prodaja niklaste ure, žepne ure, ure budilke, ter zapeljivice. Popravila se sprejemajo vsaki čna ter se po solidni ceni izvrše najfinije. 1105

Prvovrstne
šivalne stroje dvokolesa
ter plošče in cevi
priporoča 1132

Ign. Vok

Ljubljana, Sodna ulica 7.

Oden Koutny, Ljubljana
Kolodvorska ulica št. 37

la SELAK

(Orange-Schellack)

steklenec (Glaspapier) ter druge tehnične potrebščine dostope. Telefon št. 460. — Brzojav: Okal Ljubljana.

Ivan Jax in sin

Ljubljana, Dunajska cesta 15.

Šivalni stroji in stroji za pletenje.

Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Linu. Ustanovljena 1. 1887.

Vzemanje poučujoče brezplačno.

Popravila se sprejemajo.

Lastna delavnica. 1119

Pisalni stroji „Adler“.

Kolesa iz prvih tovarov.

Dürkopp, Styria, Waffelnrad.

Dr. Volavšek

ne ordinira 1136

do 8. avgusta 1920.

Iščejo se močne
!! police !!

za skladišče. Ponudbe z navedbo velikosti in cene na anončni

zavod **Vedel Maribor**, Gregorčičeva ulica št. 6.

POZOR!

Radi odhoda iz Ljubljane prodam po najnižji ugodni cenil gumijevce cevi za kolesa, prvovrstne cevi po 120 K, plašči po 240 K. Plašče za avto 985x135, 880x120, 815x105, komad 4200 K prvovrstno blago.

M. Sternik, Argovina, Vič št. 10

Gonilne jermene

„DRAVA“ lesna trgovska in industrijska delniška družba Maribor.

Prva jugoslovanska tovarna za usnje in čevlje

na Bregu pri Ptuj

je pričela z izdelovanjem torbic in drugega galanterijskega blaga iz najfinejšega usnja. V zalogi ima tudi prvovrstne gamaše lastnega izdelka. Naročila se izvršujejo po najnižjih cenah.

Poziv k supskripciji

novih delnic Ljubljanske kreditne banke XI. emisije 1. 1920/II.

Vsled sklepa občenega zbora delničarjev Ljubljanske kreditne banke z dne 8. maja t. l. v to pooblaščen, je sklenil upravni svet istega dne provesti zvišanje delniške glavnice

od SHS K 30.000.000 na SHS K 50.000.000

z izdajo 50.000 novih delnic po SHS K 400 nom. v skupnem znesku SHS K 20.000.000 in sicer:

1. subskripcija novih delnic se vrši od 25. junija do 25. julija 1920.
2. Dosedanji delničarji imajo pravico prevzeti na podlagi 2 starih delnic po 1 novo delnico á SHS K 400 nom., po SHS K 900 tel. quel, plačljivih naenkrat pri subskripciji. Odlomki delnic se pri tem ne vpoštevajo.
3. Nove delnice so deležne dobička od 1. julija 1920.
4. Pri subskripciji se morajo predložiti subskripcijskemu mestu v zgoraj navedenem roku plašči starih delnic v svrhu označbe, da je pravica do opcije izvršena, dočim imajo imetniki delnic zadnjih 2 emisij, katerih izdaja vsled tehničnih zaprek ni bila do sedaj mogoča, pravico do opcije v določenem subskripcijskem roku na podlagi tozadevnih pismenih prigrasnic ali začasnih potrdil o vplačanih delnicah.
5. Od azijskega kurznege dobička nove emisije se dodeli po odbitku stroškov in doklad te emisije, SHS K 1.000.000 — pokojninskemu zakladu bančnega osobja, SHS K 1.000.000 — rezerv. zakladu za bančne zadolžnice, ostanek pa pripade azijskemu rezervnemu skladu banke.
6. Nove delnice se izročijo subskribentom po 1. februarju 1921, proti izročitvi začasnih potrdil, oziroma obračunov o subskribiranih delnicah. Uspeh emisije je zajamčen po posebnem sindikatu.

Ljubljana, meseca junija 1920.

Ljubljanska kreditna banka.

Driay

Paris — Ljubljana.

Les Eaux de Cologne

Les Parfums

Sont les Meilleurs.

Njegova kolinska voda

njegov parfum

je najboljši.

Pneumatike, auto, kolesa ter gumi

po nanižjih cenah. Vsakovrstne žice za električno napeljavo, elektroteh. material ter vsakovrstne potrebščine priporoča

Telefon 470.

M. Kuštrin, Ljubljana, Dunajska cesta št. 20

Telefon 470.

Barva

za obleko, prava anilinska, zanesljivo dobra črna in modra se zopet dobi „Mohr“ prve vrste 100 zavrtkov K 120.—
Rezpošilja se vsaka množina po pošti ter se pridenejo slovenska navodila.

1121

Karol Loibner, Celje.

Najzdravejši in najtečnejši dodatek zrnati kavi je jedina, točno po predpisih Kathreiner-Kneippa žgana

„Olga“ sladna kava.

Dobi se jo v vsaki trgovini.

„OLGA“, I. hrvatska žgalka sladna kave
Telefon 25—90. Zagreb, Vlaška ul. 78. Telefon 23—90.

Prevzema od gg. trgovcev zrnato kavo v praženje.
Razpošilja pošt. zavrtke dnevno zveže žgane zrnate kave.

ZLATOROG MILO

najboljše in najcenejše
se povsod dobi.

Izdeluje kristalno sodo, Prva mariborska to-
sveče in toaletno milo. varna mila Maribor.

Hotel — Restavrant

„Kozliček“

Toplice — Dobrna pri Celju

Je za sprejem gostov prekrbljen s dobro kuhinjo in sor-
tiranim vinom. Hladilne naprave in dober obisk omogo-
čijo vedno sveže pivo. Lasten voz k postaji proti naročilu
— za hotelske goste po nižani ceni.

Priporoča se:

ALICE KAMENŠEK

prej restav. zdrav. doma v Dolenjskih Toplicah.

Prirodni malinov sirup

se zopet dobi:

SRECKO POTNIK, LJUBLJANA

Metelkova ulica (poprej zaloga Mengiške pive).

Bencin in vse avtomobilne potrebščine

Pnevmatika

za avtomobile, motocikle,
kolesa za 40% v ceni
znižana, kolesni plašči
od K 265.—, zrač-
nice od K 130.—

Kolesa

Iz prvovrstnega šved-
skega jekla, mlrovnj
izdelek in vse po-
trebščine

I. GOREC, Ljubljana
Gospodarska cesta 14.

Oblačilno blago

do 50% ceneje.

Manufakturna trgovina
JOS. STOPAR

Ljubljana,
Dunajska cesta šte. 5.

hlačevine,
modroviška,
zefirja,
klofa,
razne podloge,
štofov,
sukanca
i. dr.

„BALKAN“

Trgov. špedicijska in komisijska del. družba.

Brzjavni naslov: „BALKANSPED.“

LJUBLJANA — MARIE OR — TRST — WIEN.

Spedicijska vseh vrst. — Sprejemanje blaga v sklad. št. — Zavarovanja. — Mednarodni prevozi. — Selitve s pa-
tentiranimi vozovi na vse strani. — Skladišče, spojeno s želez. — Ljubljansko javno skladišče.

Največje domače špedicijsko podjetje.

Glavno zastopstvo za:

UNDERWOOD

pisalni stroj

OPALOGRAPH

razmnoževalni aparat

ima trrdla

THE REX Co., Ljubljana

Štebenburgova ul. 7/1. in Gradišče 10.

Moderno urejena popravilnica za vse pisarniške stroje

Rogaška Slatina

Najboljša mineralna voda Tempel
vrelc, namizna voda Styria
vrelc, medicinska voda Donat-
ski vrelc, medicinska voda
najmočnejše vrste.

Zastopstvo v vseh večjih mestih in
krajih. Dobiva se v vseh predajalnah
in restavracijah. : : : Pojasnila daje

Ravnateljstvo Zdravilišča Rogaska Slatina.

Hrvatska trgovačka i obrtnička banka, (dioničarsko društvo) Sarajevo.

Poziv na upisivanje dionica.

Izvanredna glavna skupština Hrvatske trgovačke i obrtničke banke,
(dioničarskog društva) u Sarajevu, održana 28. juna 1920 zaključila je na te-
melju ustanova § 11. društvenih pravila **povišenje dioničke glavnice**

od K 3,000.000 na K 10,000.000

i povjerila upravnom odboru, da ovo povišenje prema potrebi najedamput
ili u dva puta provede.

Na temelju tog zaključka izlažemo na javnu supskripciju za sada
50000 dionica po 100 kruna nominalne vrijednosti, tako, da će dionička glav-
nica po provedenju tog povišenja iznositi

K 8,000.000.

Za upisivanje ustanovljeni su ovi uslovi:

1. Posjednici starih dionica imaju pravo na svaku jednu staru dionicu
preuzeti jednu novu uz tečaj od K 110. U tu svrhu imaju predložiti potvrde
(medutornice) o dodijeljenim ali još ne izdanim dionicama, na kojima će se
označiti, da je pravo opcije izvršeno.

2. Ostalih 20.000 dionica, kao i eventualno po dioničarima ne optirano
dionice, mogu upisati i nedioničari, ali im je emisija tečaj K 180 po komadu.
Posjednicima prve emisije slobodno je, da i preko prava opcije upisuju dionice
uz tečaj od K 110 po komadu, no ravnateljstvo si pridržava pravo, koliko će
od tih dionica prepuštiti pojedinom dioničaru.

3. Razlika između nominalne vrijednosti i emisijnog tečaja privesti će
se po odbitku troškova redovitoj pričuвної zakladi.

4. Nove dionice, učestvovat će na poslovnom uspjehu od 1. jula 1920
te će prema tome biti providene prvim kuponom sa pravom na polugodišnju
dividendu za g. 1920.

5. O uplaćenim iznosima izdajemo blagajničke potvrde (medutornice),
na temelju kojih ćemo kasnije izručiti izvorne dionice u pojedinim komadima
od 5, 10 i 25 dionica.

6. Supskripcija počinje 1. jula, pa traje do 31. jula o. g.

U SARAJEVU, 28. juna 1920.

7. Potpisane dionice moraju se isplatiti najkasnije do 30. septembra
o. g. pod slijedećim uslovima i to:

Potpisatelji, koji isplate potpisane dionice do konca jula o. g. ne pla-
ćaju povrh u tečkama 1. i 2. određenog tečaja nikakove nadoknade za kamate,
oni, koji isplate potpisane dionice tečajem mjeseca augusta, treba da uplate
povrh tečaja još K 1 po dionici, a oni, koji isplate dionice iza toga roka, no
najkasnije do konca sept. o. g., treba da uplate K 2 u ime nadoknade kamata.

8. Dionice glase ili na ime ili na donosioca, pa svaki potpisatelj treba,
da naznači, koju vrstu dionica želi. Dodijeljene će se dionice ispostaviti i po-
pisateljima uručiti uz povrat potvrde o uplati (medutornice) u roku, koji će
se naknadno objaviti. — Svaki potpisatelj treba, da naznači približnu adresu,
na koju će mu se dodijeljene dionice dostaviti, a onaj koji želi dionice na ime
treba osim toga, da čitljivo i točno naznači ime i prezime, na koje bi potpi-
sane dionice imale glasiti. Ravnateljstvo si je pridržalo pravo, da dionice do-
dijeli ili na ime ili na donosioca.

9. Podjelu upisanih i uplaćenih dionica glasom točke 2. ovih uslova
pridržaje si ravnateljstvo zavoda.

10. Potpisivanje i uplaćivanje na ove dionice obavlja se:

- a) na blagajni Hrvatske trgovačke i obrtničke banke, (dioničarskog dru-
štva) u Sarajevu,
- b) kod Hrvatske eskomptne banke u Zagrebu i njezinih podružnica u
Osijeku, Petrinji, Vinkovcima i Križevcu,
- c) kod Hrvatske poljodjelske banke u Zagrebu i njezinih podružnica na
Rijeci, u Sarajevu, Bribiru, Čabru i Hreljinu,
- d) kod Hrvatske posavske banke u Brčkom,
- e) kod podr. Hrvatske centralne banke u Mostaru, B. Šamcu, Tuzli i Zenici,
- f) kod Hrvatske kreditne banke i štedionice d. d. u B. Brodu i kod nje-
zinih podružnica u Derventu i B. Gradišću,
- g) kod Hrvatske banke u Travniku i kod njezine podružnice u Jajcu,
- h) kod Hrvatske trgovačke banke i štedionice d. d. u Livnu,
- i) kod Gradske štedionice u Splitu,
- k) kod Slovenske eskomptne banke u Ljubljani.

Ravnateljstvo Hrvatske trgovačke i obrtničke banke, (dioničarsko društvo) u Sarajevu.